

اثر ترمیمی باکتری پروبیوتیک لاکتوپاسیلوس کازئی بومی ایران بر ترمیم زخم معده ناشی از اسید استیک در موش صحرایی نر نژاد ویستار

اصغر سکوتی^۱، مهدی رهنما^{۲*}، میترا حیدری نصرآبادی^۳ و مریم ابراهیمی تاج آبادی^۳

۱- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد زنجان، گروه میکروبیولوژی، زنجان، ایران.

۲- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد پرند، گروه زیست‌جانوری، پرند، ایران.

۳- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکز، گروه میکروبیولوژی، تهران، ایران.

مسئول مکاتبات: meh_rahnema@yahoo.com

چکیده

زخم معده از بیماری‌های شایعی است که عواملی هم چون تغذیه نامناسب، عوارض دارویی و غیره باعث این بیماری می‌شود. درمان زخم معده با دارو‌های شیمیابی همراه با عوارض جانبی است و بروز مشکلاتی نظیر پدیده خود اینمی باعث شده تا تلاش گسترده‌ای برای یافتن راه حل جایگزین درمان زخم معده صورت گیرد. باکتری‌های پروبیوتیک ارگانیسم‌های غالب فلور مجاری گوارشی هستند که اثرات سودمندی مخصوصاً در درمان بیماری‌های گوارشی دارند. یکی از مهم ترین گروه‌های پروبیوتیک، باکتری‌های لاکتیک اسید هستند، که به طور معمول در استارتار محصولات لبنی استفاده می‌شوند هدف از این مطالعه بررسی اثر ترمیمی باکتری پروبیوتیک لاکتوپاسیلوس کازئی جدا شده از محصولات لبنی سنتی بومی ایران بر ترمیم زخم معده موش نر نژاد ویستار است. موش‌ها بطور تصادفی به سه گروه ۳ تایی تجربی، کنترل ۱ و کنترل ۲ تقسیم شدند. موش‌ها پس از تحمل بیست و چهار ساعت گرسنگی، تحت عمل جراحی قرار گرفتند و زخم معده توسط تزریق 10^{10} cfu/day میلی لیتر اسید استیک (۶۰٪/۷٪) ایجاد شد. و یک روز پس از جراحی گروه تجربی مقدار 10^{10} میلی لیتر شیر استریلیزه، کنترل ۱ یک میلی لیتر شیر استریلیزه و گروه کنترل ۲ یک میلی لیتر آب از طریق گاواز تا زمان تشریح دریافت نمودند. موش‌ها را در روزهای ۱، ۴، ۷ و ۱۴ پس از ایجاد زخم معده کشته و ابعاد زخم معده در روزهای ذکر شده اندازه گیری شد. آنالیز آماری داده‌ها توسط نرم افزار SPSS انجام و نتایج آزمایش به صورت $\text{Mean} \pm \text{SEM}$ گزارش شد. مطالعات بافت‌شناسی در روز چهارم نشان دهنده افزایش معنی دار میزان نوتروفیل و ماکروفاز در گروه تجربی نسبت به دو گروه دیگر و در روز هفتم نشان دهنده کاهش معنی دار میزان نوتروفیل، ماکروفاز و فیبروبلاست در گروه تجربی نسبت به گروه کنترل ۱ ($P < 0.05$) و کنترل ۲ ($P < 0.001$) بود. در روز ۱۰ و ۱۴ نیز کاهش معنی دار میزان نوتروفیل‌ها، ماکروفازها و فیبروبلاست‌ها در گروه تجربی ($P < 0.001$) نسبت به دو گروه دیگر مشاهده گردید. سویه‌ی لاکتوپاسیلوس کازئی ابعاد زخم را در گروه تجربی نسبت به دو گروه کنترل ۱ و کنترل ۲ به طور معناداری ($P < 0.001$) کاهش داده و دارای اثر ترمیمی قابل ملاحظه بر زخم معده ناشی از اسید استیک می‌باشد.

کلمات کلیدی: پروبیوتیک، لاکتوپاسیلوس کازئی، زخم معده، ترمیم

مقدمه

حمایت علمی دقیق بر سودمندی این باکتری‌های پروبیوتیک بنا نهاده شده بود که به طور خاص شامل گونه‌های *Bifidobacterium* و *Lactobacillus* می‌شود [۲۹]. پروبیوتیک‌ها، کشت میکروارگانیسم‌های مفیدی

دیدگاه تنوع عملکرد میکروارگانیسم‌های روده‌ای انسان، توسط مطالعات کلینیکی با باکتری‌هایی که عملکردهای ویژه‌ای دارند و آنها بیکاری که به عنوان پروبیوتیک‌ها، اثر مثبت بر سلامتی دارند به دست آمده است. تلاش‌های آغازین در

مثال‌هایی از غذاهای حاوی پروبیوتیک ماست تخمیری، شیر غیر تخمیری، empeh Miso، بعضی از شربت‌ها و مشروبات سبوسی می‌باشد. در غذاها و مکمل‌های پروبیوتیکی، باکتری‌ها ممکن است در آغاز کار وجود داشته باشند و یا طی آماده سازی اضافه شوند [۲۷] اثرات پروبیوتیکی نسبت داده شده به باکتری‌های لاکتیک اسید و محصولات لبنی تخمیر شده نه تنها از تمام میکرووارگانیسم‌ها و اجزای دیواره سلولی‌شان حاصل می‌شود، بلکه از متابولیت‌ها از قبیل پپتیدها و پلی‌ساقاریدهای خارج سلولی تولید شده در زمان تخمیر نیز ناشی می‌شود [۳۳]. تعیین توانایی تولید اگزوپلی‌ساقارید (EPS) توسط هر سویه پروبیوتیک دارای اهمیت است، زیرا اگزوپلی‌ساقارید اتصال میکروارگانیسم به دیواره روده را سبب می‌شود [۳۰]. اگزوپلی‌ساقارید تولید شده توسط این میکروارگانیسم‌ها خواص محرک سلامتی از قبیل تحریک ایمنی [۴]، فعالیت ضدزخم‌های گوارشی [۲۳] و کاهش کلسترول [۲۴] دارند. هم چنین این اگزوپلی‌ساقارید عموماً ضامن سلامتی شناخته می‌شود [۷].

پروبیوتیک‌ها ابتدا به وسیله پدر ایمونولوژی مدرن Elic Metchinkoff در شروع قرن بیستم، ۱۹۰۸ مطرح شدند. او ادعا کرد که خوردن ماست حاوی لاکتوباسیلوس موجب کاهش سم تولید شده به وسیله باکتری‌های مضر در روده و معده می‌شود و باعث افزایش طول عمر میزبان می‌گردد [۸ و ۱۰]. لبیات دارای پروبیوتیک از جمله *Bifidobacterium* و *Lactobacillus acidophilus* *lactis* فعالیت قابل توجهی بر ترمیم زخم‌های گوارشی در مدل‌هایی که این زخم‌ها بر اثر استرس، اتانول و ایپوروفن به وجود آمده بودند، دارند [۲۵]. علی‌رغم تأثیرات مثبت این باکتری‌ها، مطالعه نقش پروبیوتیک‌ها و تأثیرات سویه خاص بخصوص سویه‌های بومی ایران بر ترمیم زخم‌های گوارشی به طور کامل و گسترش برسی نشده است. همچنین مصرف الكل، سیگار، شیوه زندگی وغیره باعث افزایش این بیماری

هستند که اگر به تعداد کافی مصرف شوند به حفظ تعادل جمعیت بومی روده، روی سلامتی میزبان اثرات مطلوبی می‌گذارند [۹]. زندگی مدرن ذخایر طبیعی باکتری‌ها را در درون دستگاه گوارش کم کرده است. بعد از سال‌های متتمادی که تنوع غذایی و برخورد با مواد شیمیایی موجود در غذاها افزایش یافته و نیز استفاده از انواع آنتی‌بیوتیک‌ها و سایر داروها، تعجب آور نیست که نوع و مقدار فلور طبیعی بدنمان تغییر کند [۱۹]. فاکتورهایی که تأثیرات منفی روی میان کنش میکروارگانیسم‌های روده‌ای با یکدیگر دارند نظری استرس و رژیم غذایی منجر به تأثیرات مضر بر روی سلامتی خواهند بود [۲۱]. همچنین استفاده از آنتی‌بیوتیک‌ها جهت درمان و پیشگیری از بدخی باکتری‌ها نه تنها باعث ایجاد مقاومت دارویی در آنها می‌شود، بلکه موجب به هم خوردن فلور نرمال مفید دستگاه گوارشی شده و بدن را مستعد به انواع بیماری‌های روده‌ای از قبیل اسهال می‌نماید. پروبیوتیک‌ها میکروارگانیسم‌های زندگانی هستند که تأثیرات مفیدی مانند بهبود سیستم ایمنی، جلوگیری از استقرار و رشد باکتری‌های بیماریزا، کاهش جذب کلسترول و کاهش احتمال ابتلا به سرطان کولون را دارند [۱۴]. استفاده از پروبیوتیک‌ها به عنوان میکروارگانیسم‌هایی که در محیط زنده با عوامل میکربی پاتوژن مقابله می‌کنند از طریق خوراکی فرد را در برابر عوامل بیماریزا مصون کرده [۲] و می‌توانند به حفظ تعادل میکربی و در نتیجه به روش‌های درمانی مختلف کمک کنند [۲۱]. یکی از مهم ترین گروه‌های باکتری‌های پروبیوتیک باکتری‌های لاکتیک اسید هستند که عمل آن‌ها وابسته به گونه و سویه خاص می‌باشد و بستگی به میزان کافی باکتری حاضر در روده‌ها دارد. با این حال پیچیدگی در شناسایی و طبقه‌بندی سویه‌ها، به دلیل آن که منافع فقط ممکن است متعلق به سویه خاص باشد، تحقیقات را مشکل کرده است [۲۶]. پروبیوتیک‌ها در غذاها و مکمل‌های غذایی به صورت (کپسول‌ها، قرص‌ها، پودر) و سایر شکل‌ها موجود هستند.

بакتری مورد نظر به دست آید. سپس باکتری ها با سانتریفیوژ ۴۰۰۰ دور برای ۲۰ دقیقه از محیط کشت جدا می شوند و دو بار با PBS استریل شده در (۷.۴) PH شستشو داده می شوند و در شیر استریلیزه، معلق می شوند. ماده تلقیح برای گروه تجربی شامل 10^{11} cfu/ml محلول در شیر استریلیزه تعیین گردید.

ایجاد زخم معده: موش های صحرایی نر از نژاد ویستار (250 ± 20 گرم) به طور تصادفی به گروه تجربی، کترل ۱ و کترل ۲ دسته بندی شدند.. رت های نر با یک رژیم آزمایشگاهی استاندارد تغذیه و به آن ها آب معمولی داده شد. قبل از جراحی رت ها برای ۲۴ ساعت از غذا محروم شدند، اما به طور آزاد به آب دسترسی داشتند . زخم معده توسط تزریق مستقیم محلول اسید استیک (۶۰٪/۷/V/V) ایجاد شدیه صورتی که موش ها با داروی بی هوشی کتابمین زایلازین ببهوش شدند. برش کوچکی در شکم ایجاد و معده خارج گردید. دو سر معده توسط گیره مسدود و ۰/۱۲ میلی لیتر محلول اسید استیک ۶۰٪ توسط یک سرنگ انسولینی به ناحیه تنہ معده تزریق شد. بعد از ۴۵ ثانیه اسید خارج و معده توسط نرمال سالین شستشو داده شد. سپس معده را به جای اولیه باز گردانده و سطح شکم بخیه زده شد. رت ها در قفس های انفرادی قرار گرفتند و با یک رژیم غذایی استاندارد آزمایشگاهی و آب معمولی تغذیه شدند [۲۲].

روش سنجش ببهودی زخم: ببهود زخم با اندازه گیری وسعت زخم و درصد ببهود ارزیابی شد. وسعت زخم به ترتیب در روزهای ۱، ۴، ۷، ۱۰ و ۱۴ با واحد میلی متر مربع با استفاده از کاغذ شطرنجی اندازه گیری شد. اندازه گیری زخم در روز اول که به عنوان مرجع استفاده شد یک روز پس از ایجاد زخم معده صورت گرفت. روز انجام جراحی و ایجاد زخم معده روز صفر در نظر گرفته شد. میانگین مساحت زخم در روز اول ۵۵۲ میلی متر مربع بود. درصد ببهود با استفاده از فرمول فوق در نظر گرفته شد.

شده و استفاده از داروهای شیمیایی در درمان زخم های گوارشی همراه با عوارض جانبی است. بنابر این یافتن راه حل درمانی جدید که اثر درمانی بیشتری و عوارض جانبی کمتری داشته باشد چالش مهم در علم پزشکی مخصوص می شود. با توجه به کاربرد مهم باکتری های پروریوتیک در دستگاه گوارشی، مطالعه تجربی حاضر جهت بررسی اثر باکتری لاكتوباسیلوس کازئی جدا شده از محصولات لبنی سنتی ایران بر ترمیم زخم معده ناشی از اسید استیک با توجه به شاخص ببهود زخم، تراکم فیبروبلاست ها، نوتروفیل، ماکروفائز و گلبول سفید در واحد سطح طراحی شده است.

مواد و روش کار

حیوانات مورد آزمایش: در این تحقیق از ۴۸ سر موش صحرایی نر از نژاد ویستار (250 ± 20 گرم) تهیه شده از دانشگاه شهید بهشتی استفاده شد. موش ها در قفس های انفرادی نگهداری و با آب و غذا تغذیه شده و در یک حیوانخانه که شرایط استاندارد در آن رعایت می شود نگهداری شدند.

گروه ها: ۱) گروه های تجربی: که تحت درمان باکتریایی پس از ایجاد زخم معده توسط اسید استیک قرار گرفتند و در روزهای ۱، ۴، ۷، ۱۰ و ۱۴ مورد بررسی قرار گرفتند. ۲) گروه کترل ۱: که شیر استریلیزه دریافت کرده و به ترتیب در روزهای ۱، ۴، ۷، ۱۰ و ۱۴ مورد بررسی قرار گرفتند. ۳) گروه کترول ۲: که نرمال سالین دریافت کرده و به ترتیب در روزهای ۱، ۴، ۷، ۱۰ و ۱۴ مورد بررسی قرار گرفتند.

کشت باکتریایی: پس از تعیین کینتیک رشد باکتری، Lactobacilli MRS broth برای ۴۸ ساعت در ۳۷ درجه سانتی گراد و در غاظت ۵٪ CO₂ رشد داده شد تا فاز ثابت به دست آید. توسط دستگاه اسپکتروفوتومتر جذب نوری آن اندازه گیری شد تا میزان

در گروه کنترل ۱ نسبت به گروه کنترل ۲ افزایش معنی دار ($P < 0.000$) مشاهده شد. آنالیز بافت معده در روز ۱۰ نشان دهنده افزایش معنی دار در گروه تجربی نسبت به دو گروه دیگر ($P < 0.001$) است. بررسی ابعاد زخم در روز ۱۴ نشان دهنده افزایش معنی دار گروه تجربی نسبت به گروه کنترل ۲ ($P < 0.000$) و کنترل ۱ ($P < 0.001$) می‌باشد.

بررسی مطالعات بافت شناسی در روز چهارم نشان دهنده افزایش معنی دار میزان نوتروفیل در گروه تجربی نسبت به دو گروه دیگر ($P < 0.000$) داشت. میزان ماکروفاز در گروه تجربی نسبت به دو گروه دیگر افزایش معنی دار ($P < 0.000$) داشت افزایش میزان فیبروبلاست در گروه تجربی نسبت به کنترل ۱ ($P < 0.001$) معنی دار بود، گروه کنترل ۱ و کنترل ۲ نیز افزایش معنی دار ($P < 0.000$) نشان دادند.

بررسی مطالعات بافت شناسی در روز هفتم نشان دهنده کاهش معنی دار میزان نوتروفیل در گروه تجربی نسبت به گروه کنترل ۱ ($P < 0.005$) و کنترل ۲ ($P < 0.000$) مشاهده شد. میزان ماکروفاز در گروه تجربی نسبت به گروه کنترل ۲ کاهش معنی دار ($P < 0.000$) و نسبت به گروه کنترل ۱ کاهش معنی دار ($P < 0.001$) داشت. افزایش میزان فیبروبلاست در گروه تجربی نسبت به کنترل ۱ ($P < 0.001$) و گروه کنترل ۲ ($P < 0.000$) معنی دار مشاهده گردید. در روز ۱۰ کاهش معنی دار میزان نوتروفیل‌ها، ماکروفازها و فیبروبلاست‌ها در گروه تجربی ($P < 0.000$) نسبت به دو گروه دیگر مشاهده شد. در روز ۱۴ نیز کاهش میزان نوتروفیل‌ها، ماکروفازها و فیبروبلاست‌ها در گروه تجربی نسبت به دو گروه دیگر ($P < 0.000$) مشاهده گردید ولی میزان فیبروبلاست‌ها در گروه کنترل ۲ نسبت به گروه کنترل ۱ ($P < 0.001$) مشاهده شد.

$$100 \times \text{اندازه زخم در روز X} - \text{اندازه زخم در روز اول} =$$

درصد بهبود زخم

سطح زخم در روز اول

 mm^2

درمان باکتریایی و اندازه‌گیری ناحیه‌ی زخم گوارشی: روز جراحی روز صفر در نظر گرفته شد و یک روز پس از القای زخم، گروه‌های تجربی لاکتوپاسیل در غلظت 10^{10} cfu/ml مخلوط در یک میلی لیتر شیر استریلیزه روزانه به صورت گاواژ دهانی دریافت کردند. گروه کنترل ۱، ۱ میلی لیتر شیر استریلیزه و گروه کنترل ۲، ۱ میلی لیتر نرمال سالین توسط سوزن گاواژ به مدت حداقل ۱۴ روز دریافت کردند. موش‌ها در روز‌های ذکر شده پس از ایجاد زخم معده کشته و معده بیرون آورده شد اندازه زخم (میلی‌متر) در دیواره قدامی و خلفی در هر معده تعیین شد. نمونه‌های معده برای ثبت در داخل فرمالین ۱۰٪ قرار گرفتند و پس از پاساز و تهیه برش بافتی با هماتوکسیلین و ائوزین رنگ آمیزی شدند. سپس با استفاده از عدسی چشمی مدرج خط کش دار که بر روی میکروسکوپ نوری وصل می‌شود مقاطع بافتی از نظر تعداد فیبروبلاست، نوتروفیل، ماکروفاز و گلبول سفید در واحد سطح بررسی شدند.

روش آماری: اطلاعات جمع آوری شده با استفاده از نرم افزار SPSS17 و آنالیز واریانس یک طرفه One way Anova انجام گردید. معیار استنتاج آماری $p < 0.05$ معنی دار در نظر گرفته شد.

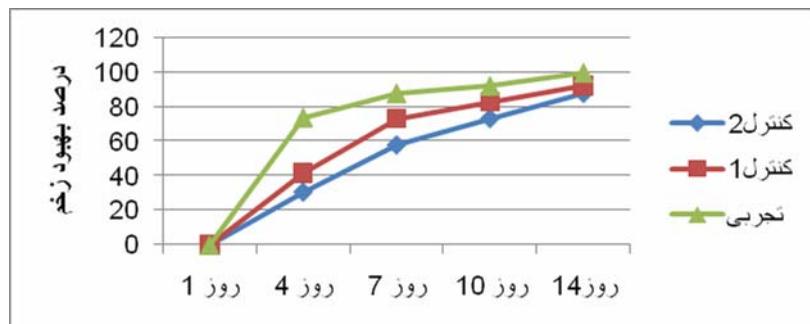
نتایج

درصد بهبود زخم معده در روز چهار افزایش معنی دار در گروه تجربی نسبت به گروه کنترل ۲ و گروه کنترل ۱ ($P < 0.000$) از خود نشان داد. درصد بهبود زخم معده در روز هفتم افزایش معنی دار در گروه تجربی نسبت به گروه کنترل ۲ و کنترل ۱ ($P < 0.000$) از خود نشان داد. همچنین

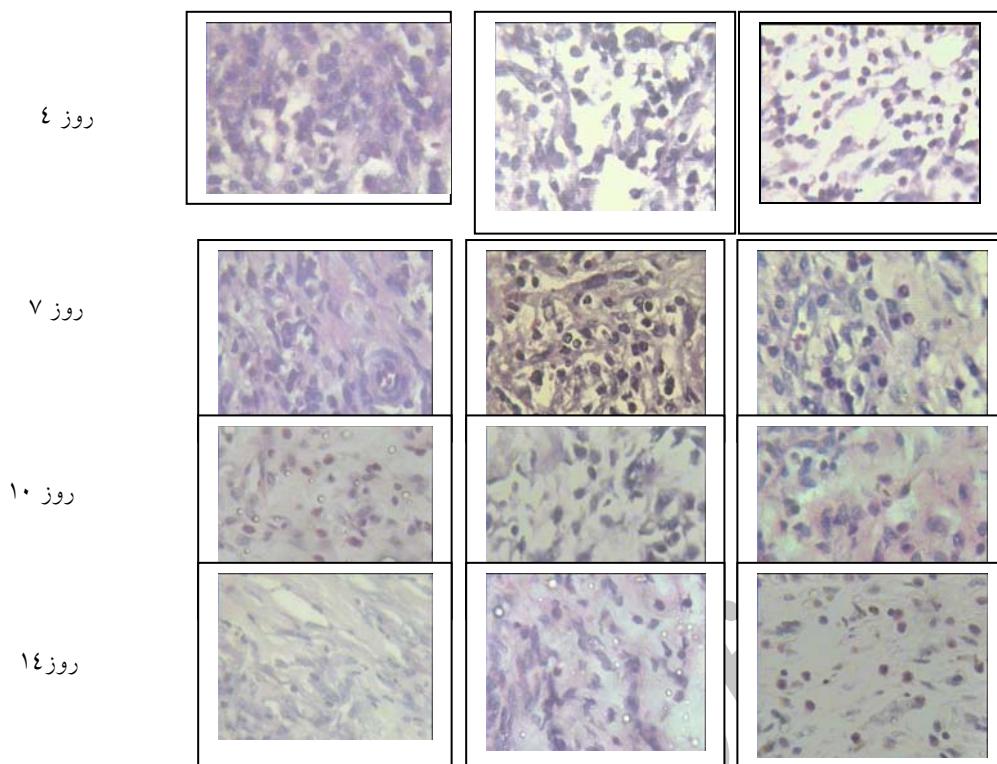
جدول ۱- مساحت زخم (میلی متر مربع) و درصد بهبودی زخم معده در گروه های کنترل ۲، کنترل ۱ و تجربی

درصد بهبودی زخم معده	مساحت زخم (میلی متر مربع)	گروه	روز
۳۰/۶۹ ± ۳/۷۵	۳۸۵/۳۳±۳/۷۵۶	کنترل ۲	
۴۱/ ۹۰± ۳/۶۰	۳۲۳±۳/۶۰۵	کنترل ۱	۴
۷۳/۸۰ ± ۵/۷۸	۱۴۵/۶۶±۵/۷۸۳	تجربی	
۵۷/۸۵ ± ۵/۸۵	۲۳۴/۳۳±۵/۶۰۷	کنترل ۲	۷
۷۳/ ۳۲± ۲/۷۲	۱۴۸/۳۳±۲/۷۲۸	کنترل ۱	
۸۷/۸۳ ± ۲/۹۰	۶۷/۶۶±۲/۹۰۵	تجربی	
۷۳/۱۴ ± ۹/۳۸۶	۱۴۹/۳۳±۹/۳۸۶	کنترل ۲	۱۰
۸۳/ ۰۹± ۶/۴۲۹	۸۳/۰۹±۶/۴۲۹	کنترل ۱	
۹۲/۰۸ ± ۶/۰۲۷	۹۲/۰۹±۱/۰۲۷	تجربی	
۸۷/۶۵ ± ۵/۴۸۷	۸۷/۶۵±۵/۴۷۸	کنترل ۲	۱۴
۹۲/ ۵۶± ۶/۳۸۵	۹۲/۵۶±۶/۳۸۵	کنترل ۱	
۹۹/۷۰ ± ۰/۲۰۱	۹۹/۷۰±۱/۲۰۱	تجربی	

جدول ۲- شاخص های بافت شناسی ترمیم زخم معده در گروه های کنترل ۲، کنترل ۱ و تجربی

شاخص گروه	روز	نوتروفیل	ماکروفاز	فیبروبلاست
کنترل ۲		۱۴/۹۶±۰/۱۳۶	۱۳/۴۶±۰/۸۲۷	۳/۷۰±۰/۵۰۳
کنترل ۱	۴	۲۷/۵۳±۲/۱۲۵	۲۰/۴۳±۱/۴۶۹	۸/۵۶±۰/۸۳۱
تجربی		۴۹/۴۶±۲/۷۴۵	۳۵/۳۰±۱/۵۶۴	۱۴/۹۰±۱/۵۱۱
کنترل ۲		۲۴/۴۳±۱/۵۴۴	۴۰/۵۳±۳/۴۶۷	۱۰/۹۰±۰/۵۴۷
کنترل ۱	۷	۱۸/۳۶±۱/۸۶۹	۳۰/۰۳±۲/۸۵۶	۱۵/۶۳±۰/۷۶۴
تجربی		۱۳/۷۶±۰/۹۷۴	۱۹/۵۶±۱/۱۶۵	۱۹/۲۶±۱/۳۳۵
کنترل ۲		۱۶/۴۶±۱/۷۲۹	۲۵/۳۰±۱/۸۴۷	۱۵/۱۶±۰/۷۹۸
کنترل ۱	۱۰	۱۳/۳۰±۰/۷۶۲	۱۹/۵۳±۱/۷۸۸	۱۱/۰۶±۰/۹۸۷
تجربی		۸/۷۳±۰/۵۷۱	۱۰/۸۰±۰/۹۶۶	۸/۳۶±۰/۸۳۵
کنترل ۲		۹/۵۶±۰/۷۰۲	۱۱/۹۶±۰/۸۷۵	۱۳/۵۳±۱/۲۴۴
کنترل ۱	۱۴	۵/۶۰±۰/۸۸۱	۷/۹۶±۰/۰۵۹۰	۷/۱۶±۰/۷۷۱
تجربی		۲/۶۶±۰/۳۷۵	۳/۹۰±۰/۴۹۶	۳/۶۳±۰/۴۵۸

بحث

مخلوط با باکتری‌های که در مطالعات قبلی اثر ترمیمی شان به اثبات رسیده کمکی در درمان زخم معده باشد. در مطالعه حاضر نشان داده شده که *Lactobacillus casei* جدا شده از فرآورده‌های لبنی ستی ایران قادر به تسريع ترمیم زخم معده می‌باشد. تلقیح خوراکی *casei* به مقدار 10^{10} cfu/ml *Lactobacillus* متوالی اندازه زخم معده را تا ۷۶٪ کاهش داد. روند بهبود ناشی از مصرف ادامه دار این پروبیوتیک در روز چهاردهم پیشنهاد می‌کند که اثر *Lactobacillus casei* محدود به فاز اول نمی‌باشد، بلکه تا مراحل ترمیم کامل ادامه دار است. در این مطالعه چند فاکتور کلیدی که نشان دهنده فاز ترمیم می‌باشند، بررسی شدند. بررسی مطالعات بافت شناسی در روزهای مختلف به خصوص در روز چهار نشان

مطالعات انجام گرفته بر روی باکتری‌های پروبیوتیک حاکی از این است که شیر حاوی *Lactobacillus plantarum* فعالیت ترمیمی بالایی نسبت به زخم معده حاد ناشی از اسید استیک در موش‌های صحرایی دارد [۱]. همچنین بررسی انجام گرفته بر روی باکتری پروبیوتیک *Lactobacillus gasseri* نیز حاکی از این است که این باکتری فعالیت محافظتی بر ضد زخم معده حاد ناشی از اسید استیک در موش‌های صحرایی دارد [۲]. غنی‌سازی با سویه‌های *Lactobacillus*، *Bifidobacterium adolescentis* و *acidophilus* مانع از تشکیل زخم‌های روده شده است [۳] و [۴]. یافته‌های به دست آمده از *Lactobacillus casei* حاکی از این است که این باکتری می‌تواند درمان جایگزین یا

افزایش رگزایی و کاهش نسبت مرگ به تکثیر سلولی، فاکتورهای رشد از قبیل: افزایش بیان پروتئین اورنیتین دکربوکسیلاز (ODC) [۱۱] و (Bcl-2) [۳] ، فاکتور رشد اندوتیال عروقی (VEG)، و گیرنده فاکتور رشد اپیدرمی (EGF-r) [۱، ۶ و ۱۵] نقش دارند. در یک بررسی این نتیجه حاصل شد که با تیمار پروبیوتیک میزان ترمیم زخم‌های گوارشی ایجاد شده در اثر استرس که توسط EGF و پروستاگلاندین E2 صورت می‌گیرد به سبب کاهش آپوپتوزیس توسط تنظیم دقیق Bcl-2 در مخاط معده افزایش می‌یابد [۵]. در پژوهش حاضر با تزریق اسید استیک سلول‌های بافت مخاط و زیر مخاطی از بین رفته و با تیمار باکتری در گروه تجربی ترمیم بافت افزایش زمانی یافته است. در این بررسی هجوم و فعل شدن ماکروفائزها افزایش فیبروبلاست‌ها در روزهای اولیه، سپس کاهش التهاب و افزایش ستز کلائز در روز چهاردهم مشاهده گردید که نشان دهنده تحریک سیستم ایمنی نیز می‌باشد. افزایش درصد بهبود زخم معده با توجه به فاکتورهای بیان شده حاکی از تأثیر مثبت این سویه در تسريع و تسهیل ترمیم زخم معده می‌باشد. هم چنین افزایش درصد بهبود در گروه کنترل ۱ نسبت به گروه کنترل ۲ مشهود می‌باشد. به علت وجود محصولات پروبیوتیکی، ویتامین‌ها، پروتئین‌ها مخصوصاً وجود کلسیم در شیر باعث خشتش شدن اسید معده شده و درصد بهبودی در گروه کنترل ۱ نسبت به گروه کنترل ۲ افزایش یافته. اما زمانی که لاکتوباسیلوس کازئی به شیر افزوده شد، این روند با سرعت بیشتری و اختلاف معنی دار بین دو گروه دیگر خود را نشان داد.

نتایج حاصل پیشنهاد می‌کند که غنی‌سازی با سویه لاکتوباسیلوس کازئی می‌تواند در تسريع ترمیم و ممانعت از تبدیل زخم معده حاد به مزمن و سرطان معده مفید باشد. امروزه محصولات لبنی غنی شده با باکتری‌های پروبیوتیک به یکی از موفق ترین اقلام صنایع غذایی تبدیل شده است. روزانه میزان زیادی از این محصولات پروبیوتیک از قبیل

دهنده کاهش معنی دار میزان نوتروفیل‌ها در واحد سطح و افزایش ماکروفائزها و فیبروبلاست‌ها بود همچنین در روز چهاردهم در میزان نوتروفیل‌ها، ماکروفائزها و فیبروبلاست کاهش معنی دار مشاهده شد. نکته قابل توجه مکانیزم هایی است که به واسطه آن، این اثرات اعمال می‌شود.

سویه‌های زنده پروبیوتیک مقاومت سلول‌های اپیتلیالی را افزایش می‌دهند، فسفوریلاسیون پروتئین‌های سیتواسکلتون و اتصالات محکم در سلول‌های Caco-2 و HT-29 را تسهیل می‌کنند. همچنین متابولیت‌های پروبیوتیک‌ها رگزایی را القاء می‌کنند و باعث انباست پروتئوگلیکان‌ها می‌شوند و زخم را ترمیم می‌کنند [۲۰ و ۳۱]. از مکانیزم‌های مهم و دخیل در ترمیم زخم معده می‌توان به کاهش نسبت مرگ سلولی به تکثیر سلولی [۱۷ و ۱۸] و افزایش رگزایی [۱۳ و ۲۸]. در غشاء مخاطی معده اشاره کرد. سویه‌های پروبیوتیک، فاکتورهای قابل حل تولید می‌کنند که فعالیت شبیه کموتریپسین بروتئوزوم در سلول‌های ابی تلیائی روده ای را مهار می‌کند، بنا بر این مسیر NF-Kb و بیان پروتئین شوک گرمایی سایتوپروتکتیو را مهار می‌کنند. این باکتری‌ها قادر به ترمیم اپیتلیالی یا ممانعت از مرگ سلولی هستند. آنها AK/Protein Kinase P38/mitogen-activated protein kinase IL-1 α یا IFN γ را دارند. مهار مرگ سلولی ممکن است بقاء سلول‌های گوارشی را تسهیل و تکثیر در حین احیاء جراحت ابی تلیائی را ارتقاء بخشدند، پروبیوتیک‌ها می‌توانند استحکام و ثبات سلولی را توسط عملکرد سد رودهای در طی تعديل فسفوریلاسیون پروتئین‌های سیتواسکلتون و اتصال محکم تحت تاثیر قرار دهند. مکانیزمی که باکتری‌های پروبیوتیک عملکرد سد مخاطی روده را تسهیل می‌کنند مشخص نیست اما ممکن است وابسته به تغییر در مخاط یا ترشح کلرید یا تغییر در بیان پروتئین اتصالات محکم توسط سلول‌های اپیتلیالی باشد [۱۶]. در فرآیند

در موسس صحرایی، مجله دانشگاه علوم پزشکی ایران، آبان ماه ۱۳۸۹، دوره هفدهم، شماره ۷۷.

۲- فاضلی، ع. قاسمیان صفائی، ح. میرنژاد، ر، بررسی کاهش کلونیزاسیون اشرشیاکلی انتروتوكسینیک (لاکتوباسیلوس کازی) در موسس آزمایشگاهی، دانشگاه علوم پزشکی شهر کرد، ۱۳۸۷ دوره ششم، شماره ۱، ص ص، ۲۶-۳۳.

3- Bodana, A. R., Rao, D. R. (1990), Antimutagenic activity of milk fermented by *Srtptococcus thermophilus* and *Lactobacillus*. J.Dairy Sci, Vol 73 , PP:3379-3384.

4- Chabot S., Yu H.L., Leseleuc L., Cloutier D. (2001), Exopolysaccharides from *Lactobacillus rhamnosus* RW-9595M stimulate TNF, IL-6 and IL-12 in human and mouse cultured immunocompetant cells, and IFN-g in mouse splenocytes. Lait, 81: 683-87.

5- Chan E.S., Zhang Z. (2005), Bioencapsulation by compression coating of probiotic bacteria for their protection in an acidic medium.

6- Colbe re-Garapin F., S. Martin-Latil, Bruno Blondel, Laurence Mousson, Isabelle Pelletier, Arnaud Autret, Alan Franc ois, Violeta Niborski, Gianfranco Grompone, Guillaume Catonnet, Ariane van de Moer. (2007), Prevention and treatment of enteric viral infections: Possible benefits of probiotic bacteria.

7- Desai KM, Akolkar SK, Badhe YP, Tambe SS, Lele SS. (2006), Optimization of fermentation media for exopolysaccharide production from *Lactobacillus plantarum* using artificial intelligence-based techniques. Proc Biochem, 41: 1842-48.

8- Dubois M, Gilles KA, Hamilton JK, Rebers PA, Smith F. (1956), Colorimetric method for determination of sugars and related substances. Anal Chem, 28: 350-56.

9- Durlu-Ozkaya F, Aslim B, Ozkaya M. (2007), Effect of exopolysaccharides (EPSSs) produced by *Lactobacillus delbrueckii* subsp. *Bulgaricus* strains to bacteriophage and nisin sensitivity of the bacteria. LWT, 40: 564-68.

ماست‌ها و نوشیدنی‌های پروپیوپتیک در اکثر نقاط دنیا تولید می‌شود [۱].

اگر چه میزان و سویه این باکتری‌ها در محصولات شرکت-های تولید کننده گوناگون متفاوت می‌باشد، اما در بسیاری از این محصولات از تعدادی سویه‌های مشخص استفاده می‌شود که دارای خواص سودمند بیشتری نسبت به دیگر سویه‌ها می‌باشند. این سویه‌ها عبارتند از: *Lactobacillus plantarum casei* و *Lactobacillus johnsonii rhamnosus* که همگی دارای منشاء انسانی بوده و با نام تجاری خاص خود در بازار شناخته می‌شوند [۳۰ و ۳۴]. در مجموع در این بررسی نشان داده شد که لاکتوباسیلوس کازئی جدا شده از فرآورده‌های لبنی ایران قابلیت تسريع و تسهیل ترمیم زخم معده را دارا است. همچنین با توجه به این که این سویه بومی ایران می‌باشد با فلور روده ای مردم ایران سازگار بوده و با توجه به تولید بالای اگزولپی ساکارید، می‌تواند سویه‌ای مفید محسوب شود.

امید است نتایج این بررسی و تحقیقات بیشتر در زمینه اهمیت و نقش پروپیوپتیک‌های بومی ایران بتواند در آینده در درمان بیماری‌ها به خصوص بیماری‌های گوارشی، موثر واقع شود.

سپاسگزاری

بدین وسیله از قسمت تحقیقات دانشگاه آزاد زنجان و نیز کلیه کسانی که ما را در این تحقیق یاری نمودند، تقدیر و تشکر می‌شود.

منابع

- ۱- ابوطالبی، ه. حیدری نصرآبادی، م. تاج آبادی ابراهیمی، م. شعبانی، م. زاهدی، ف. ۱۳۸۹. اثر ترمیمی لاکتوباسیلوس پلانتاروم جدا شده از پنیر سنتی ایران بر زخم معده ناشی از اسید استیک

- 19- Kruis, W. (2004), Antibiotics and probiotics in inflammatory disease. *Aliment Pharmacol Ther*, 4: 75-78.
- 20- Liu GY, Hung YC, Hsu PC, Liao YF, Chang WH, Tsay GJ, et al. (2005), Ornithine decarboxylase prevents tumor necrosis factor alpha-induced apoptosis by decreasing intracellular reactive oxygen species. *Apoptosis*, 10: 569-81.
- 21- Lourens-Hattingh, Analie., Bennie , C. Viljoen (2001), Yogurt as probiotic carrier food *International Dairy Journal*, 11(1-2): 1-17.
- 22- Ma L, Chow JY, Cho CH. (1999), Cigarette smoking delays ulcer healing: role of constitutive nitric oxide synthase in rat stomach. *Am J Physiol Gasterointest Liver Physiol*, 276: G238-G48.
- 23- Nagaoka M, Hashimoto S, Watanabe T, Yokokura T, Mori T. (1994), Anti-ulcer effects of lacticacid bacteria and their cell wall polysaccharides. *Biol Pharm Bull*, 17: 1012-17.
24. Nakajima H, Suzuki Y, Kaizu H, Hirota T. (1992), Cholesterol lowering activity of rropy fermented milk. *J Food Sci*, 57: 1327-29.
- 25- Neelima M, Sujatha D, Bharathi K, Kumar A, Koganti P. (2007), Evaluation of a probiotic dairy product for antiulcer activity in rats. *Int J Probio & Prebio*, 2(2/3): 137-40 .
- 26- Nils-Georg A, Roland M, Lisa N, Torkel W. (2004), Probiotics in gastric and intestinal disorders as functional food and medicine. *Scand J Nutr*, 48(1): 15-25.
- 27- Oyetayo.V. O. oyetayo.F.L. (2004), Review Potential of probiotics as biotherapeutic agents targeting the innate immune system. *African jurnal of biotechnology*, 4(2): 123-127
- 28- Ricci V, Ciacci C, Zarrilli R, Sommi P. (1996), Effect of Helicobacter pylori on gastric epithelial cell migration and proliferation in vitro: role of VacA and CagA. *Infect Immun*, 64: 2829-33.
- 29- Saxelin M, Tynkkynen S, Mattila-Sandholm T, de Vos Willem M. (2005), Probiotic and other functional microbes: from markets to mechanisms. *Curr Opin Biotechnol*, 16: 204-11.
- 10- Fuller, R. (2003), History and development of probiotics.
- 11- Gotteland, M., Brunser, O., Cruchet, S. (2006), Systematic review: are probiotics useful in controlling gastric colonization byHelicobacter pylori? *Alimentary Pharmacology & therapeutics Journal*, 3. 1077-1086.
- 12- Hagiwara M, Kataoka K, Arimochi H, Kuwahara T, Nakayama H, Ohnishi Y. (2005), Inhibitory effect of fluvastatin on ileal ulcer formation in rats induced by nonsteroidal anti-inflammatory drug. *World J Gastroenterol*; 11(7): 1040-43.
- 13- Halper J, Leshin LS, Lewis SJ, Li WI. (2003), Wound healing and angiogenic properties of supernatants from *Lactobacillus* cultures. *Exp Biol Medicine*; 2003. 228: 1329-37.
- 14- Holzapfel WH. (1998), Overview of gut flora and probiotics. *International Journal of food Microbiology*,41:85-101.
- 15- Ivec M.. T. Botic Srecko Korn, M. Jakobsen J. Weingartl, A. Cencic (2007), Interactions of macrophages With probiotic bacteria lead to increased antiviral response against vesicular stomatitis virus .*Antiviral Research*, 75: 266-274.
- 16- Kazuhiro Hirayama , Joseph Rafter (2000), The role of probiotic bacteria in cancer prevention.
- 17- Knipp U, Birkholz S, Kaup W, Opferkuch W. (1996), Partial characterization of a cell proliferation-inhibiting protein produced by *Helicobacter pylori*. *Infect Immun*, 64: 3491-96.
- 18- Korakli M. (2006), Structure/function relationship of homopolysaccharide producing glycansucrases and therapeutic potential of their synthesised glycans. *Appl Microbiol Biotechnol*, 71:790-803.

gastric lesion and antral ulcer in rats. *J Pharmacol Sci*, 96: 84-90.

33- Vinderola G, Perdigón G, Duarte J, Farnworth Edward E, Matar CH. (2006), Effects of the oral administration of the exopolysaccharide produced by *Lactobacillus kefiranofaciens* on the gut mucosal immunity. *Cytokine*, 36: 254-60.

34- Zwolinska-Wcislo M, Brzozowski T, Mach T, Budak A, Trojanowska D. (2006), Are probiotics effective in the treatment of fungal colonization of the gastrointestinal tract? *J Physiol & Pharmacol*, 57(9): 35-49.

30- Schiraldi CV, Valli A, Molinaro M, Cartenı M, De Rosa. (2006), Exopolysaccharides production in *Lactobacillus bulgaricus* and *Lactobacillus casei* exploiting microfiltration. *J Ind Microbiol Biotechnol*, 33: 384-390.

31-- Street J, Lenehan B. (2009), Vascular endothelial growth factor regulates osteoblast survival –evidence for an autocrine feedback mechanism. *J OSR*, 4(19): 1-13.

32- Uchida, M., Kurakazu, K. (2004), Yogurt containing *Lactobacillus gasseri* OLL2716 exerts gastroprotective action against acute